

Cunoscut drept apărător al cubismului, Guillaume Apollinaire (1880-1918) este poetul care a încercat să găsească o afinitate între cubism și futurism, ca în rezultat să conceapă o poezie nouă.

Apollinaire este cel care a resimțit imperioasa necesitate de a-și face un nume, lucru care i-a reușit de minune. Opera sa este fructul unei existențe scurte și dificile, încadrată în jocul contrariilor. Domnul rebel al modernismului a practicat în poeziile sale jocul literar al formelor, demonstrând cum cofigurația poeziei înglobează și conținutul, forma fiind de fapt deja poezie. În eseu Spiritul nou și poezii, Apollinaire afirmă că spiritul nou este mai înăi de toate vrăjmașul estetismului, al formelor și

oricărui snobism, el nu luptă împotriva vreunei școli oarecare (...) el luptă pentru restabilirea spiritului de inițiativă pentru înțelegerea clară a timpului și pentru a deschide perspective noi asupra universului exterior și interior. Probabil din această necesitate a eliberării rațiunii, spiritului de convenții și servituți își are izvorul

unicitatea poeziilor sale de o arhitectură prozodică care tinde să înglobeze sincron și caleidoscopic stările sufletești cele mai profunde și mai diverse.

Guillaume Apollinaire a fost plasat pe picul inovatorilor în literatură, chiar și în pictură, lăsând o amprentă profundă și durabilă. Pentru inovațiile sale pe tărâmul poetic, cristalizând un nou concept de poezie, a fost numit de către notorietățile în domeniu omul-oximoron.

